О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 33715

гр. София, 28.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 44 състав,** в закрито заседание на 28.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **10773** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Е. Й. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., ж.к. „Н. III“, [жилищен адрес] ап. 25, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003847 от 27.07.26 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор към СДВР, отдел :Пътна полиция" - СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, буква „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок от 6 месеца“.

В жалбата е обективирано и искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166, ал. 2 от АПК.

Иска се съдът да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение оспорената ЗППАМ. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателката , тъй като я лишава от възможността да управлява МПС и затруднява лечението й, и придвижването до медицински заведения, изпълнението на трудовите й задължения и грижите за нейната 93-годишна майка, както и за децата с увреждания, за които носи отговорност. Допълва, че вредите не се изчерпват с обичайното неудобство от невъзможността да се управлява автомобил. Те щели да засегнат здравето, трудовата й дейност и грижите за лица, които са зависими от нея. При липса на възможност за своевременно придвижване до лечебни заведения и институции, вредите щели да бъдат трудно поправими и нямало да могат да бъдат напълно компенсирани чрез последващо обезщетение.

Отделно от това били налице и обстоятелства, които противопоставяли личния й интерес на обществения интерес от предварително изпълнение, защото след проверката е сключила и платила застраховка „Гражданска отговорност", поради което била отстранена причината, посочена като основание за прекратяване на регистрацията, а при потвърдено възстановяване на регистрацията продължаващото изпълнение на мярката нямало да допринесе за безопасността на движението, а единствено до ограничаване на правата й.

В уверение на твърденията си представя доказателства.
Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващата, намира от фактическа и правна страна следното:
Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.
Разгледано по същество е основателно.
В конкретния случай спрямо жалбоподателката е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН серия GA №5673320 /25.07.2026г., като е описано и, че е отнето СУМПС[ЕИК].
Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.
Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.
Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.
Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване.
В настоящия случай искането за спиране се обосновава с обективната невъзможност на жалбоподателката да осъществява в пълна степен родителските си права и задължения по отношение на непълнолетните си деца, възрастната си майка и професионалните си задължения и здравословното си състояние.
Видно от АУАН серия GA № 5673320 /25.07.2026г., е отнето СУМПС[ЕИК], с което превантивната мярка за това нарушение се явява свръх обезпечена.
Следователно с отнемането на СУМПС, жалбоподателката към настоящия момент търпи значителни вреди, а от друга страна от поведението на водача не са настъпили вреди, тъй като своевременно е заплатена застраховка „Гражданска отговорност".
Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4

във връзка с ал. 2 от АПК, а именно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на ПАМ ще има значителни негативни последици за жалбоподателката , поради което следва да се спре допуснатото от закона предварително изпълнение на ЗППАМ.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, I отделение, петдесет и четвърти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА по жалба на Е. Й. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., ж.к. „Н. III“, [жилищен адрес] ап. 25, допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003847 от 27.07.26 г., издадена от П. Х. П. - полицейски инспектор към СДВР, отдел :Пътна полиция" - СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, буква „з“, подбуква „гг“ от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, за срок до 6 месеца“.
Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.
ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 1 от АПК.